

Anne Dumergue

Ludovic Lecomte

Zvířátka z Lanýžového lesa

NEČEKANÁ
POHROMA

ILUSTROVALA FAUSTINE MERLE

FRAGMENT

Zvířátka z Lanýžového lesa Nečekaná pohroma

Vyšlo také v tištěné verzi

Objednat můžete na
www.fragment.cz
www.albatrosmedia.cz

FRAGMENT

Kateřina Vranová
Zvířátka z Lanýžového lesa – Nečekaná pohroma – e-kniha
Copyright © Albatros Media a. s., 2026

Všechna práva vyhrazena.
Žádná část této publikace nesmí být rozšiřována
bez písemného souhlasu majitelů práv.

ALBATROS MEDIA

Zvířátka z Lanýžového lesa

NEČEKANÁ POHROMA

Ludovic Lecomte
Anne Dumergue

ILUSTROVALA FAUSTINE MERLE

FRAGMENT

Představujeme

Agátka

str. 5

PŘÍBĚH PRVNÍ

Plechovky a katapult

str. 7 – 53

Agátčiny rady

Jak se chovat v přírodě

str. 53 – 57

PŘÍBĚH DRUHÝ

Strach a puch

str. 59 – 107

Agátčiny rady

Jak chránit stromy

str. 109 – 111

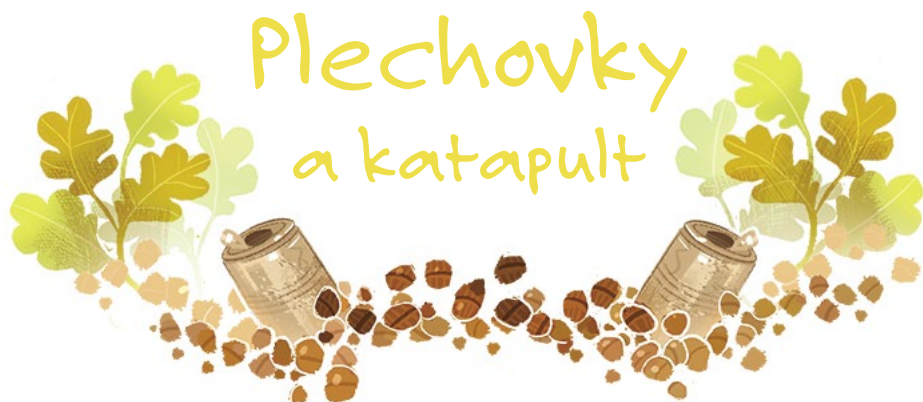
..... PŘEDSTAVUJEME

Agátka

Agátka je moc milá a hodná vydra a taky pěkná šibalka. Snaží se ochraňovat svůj krásný domov v Lanýžovém lese, ale sama na to nestačí. Naštěstí má spoustu kamarádů, na které se může spolehnout. Jenže každý není tak mazaný jako ona...

.....

KAPITOLA 1

Noční můra

Dnes ráno se Agátce ježí chlupy těle
a ouška má celá pomačkaná. Špatně
se jí spalo – zdál se jí totiž zlý sen.
V Lanýžovém lese pršely plechovky.
Ten hrozný liják potloukl všechna
zvířátka a zničil jim domovy.

Bohužel to ale nebyl jenom zlý sen...

Posledních pár dní tu totiž každé ráno někomu na hlavě přistane plechovka od limonády. Jen to není déšť jako v Agátčině snu, ale další ze škaredých kousků, které provádějí lidé. Tedy spíš jeden konkrétní člověk. Tady mu říkají „Červená tlapka“.

Ale co to? Agátka napíná uši: z dálky se ozývá jakési vrčení. Přijíždí autobus...

U silnice okamžitě propuká panika: všichni pobíhají sem a tam a snaží se schovat. Nikdo si nepřeje být tím, kdo to schytá dnes.

Prvního rána, hned zpočátku týdne,
to zničilo vchod do mraveniště.
Mravenci ho měli neprodleně opravit,
ale zatím moc nepokročili...

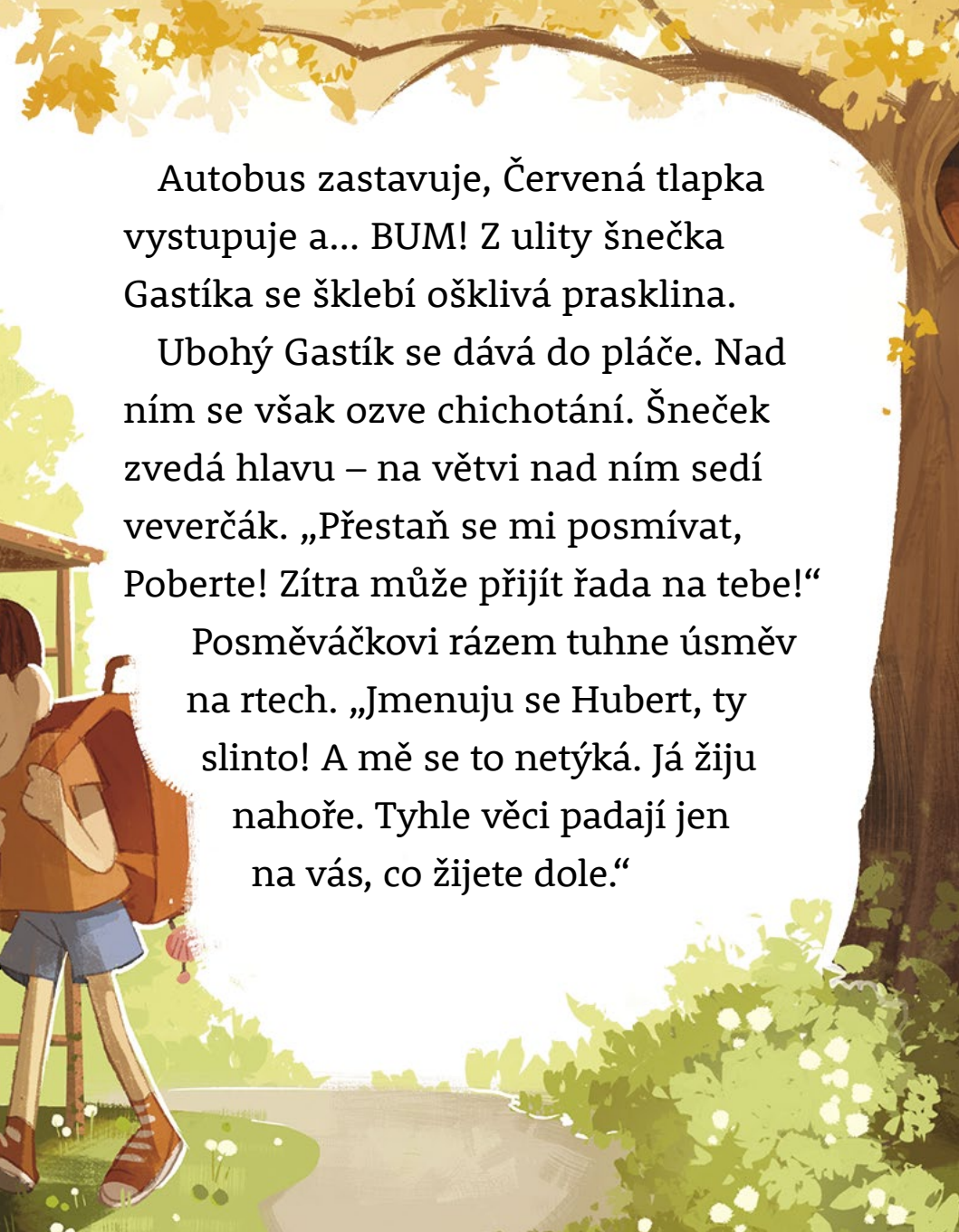
Další den to uhodilo myšiči
Šarlotu rovnou do hlavy. Od té
doby chodí po světě s boulí.

A ve středu přišla řada na ježka
Sama: plechovka se mu zaklínila
v bodlinách. Ten chudák se z toho
celý naklonil na stranu.

Dalo to spoustu práce
ji vytáhnout!

A colorful illustration of a boy with brown hair, wearing an orange t-shirt, blue shorts, and red sneakers, walking away from the viewer on a dirt path. He is carrying a large brown backpack. The path is flanked by green grass and small white flowers. In the background, there is a large tree with yellow leaves, suggesting an autumn setting. The scene is framed by a white, cloud-like shape.

Autobus zastavuje, Červená tlapka
vystupuje a... BUM! Z ulity šnečka
Gastíka se šklebí ošklivá prasklina.

Ubohý Gastík se dává do pláče. Nad
ním se však ozve chichotání. Šneček
zvedá hlavu – na větvi nad ním sedí
veverčák. „Přestaň se mi posmívat,
Poberte! Zítra může přijít řada na tebe!“

Posměváčkovi rázem tuhne úsměv
na rtech. „Jmenuju se Hubert, ty
slinto! A mě se to netýká. Já žiju
nahore. Tyhle věci padají jen
na vás, co žijete dole.“

S těmito slovy mizí Hubert v dutině stromu.

„No jasně,“ fňuká Gastík,
„nezapomeň si spočítat ořechy!“

To mu už ale na pomoc běží
Agátka s hrstí listů, lepší je na ulitu
jako náplast a brumlá si pod vousky:
„Takhle to nemůžeme dál nechat.
Tohle prokletí musíme zlomit. Jinak
nás Červená tlapka všechny zahubí.“

